

இலங்கையின் முதல் தமிழ்க் கத்தோலிக்க வார ஏடு

பாதுகாவலன்

PAATHUKAVALAN

Registered as a Catholic weekly (G.P.O.197) Founded 19 Feb. 1876

St. Joseph's Catholic Press, 360 Main Street Jaffna, Sri Lanka. Tel 021- 222-2378 Fax: 021-222-9041; ISSN 1391-7633

மலர் : 137

இதழ் : 14

பக்கங்கள் : 08

திகதி : 03.08.2014

விலை : 15.00

தனிநாயகம் அடிகளாருக்கு யாழ் மடத்தடியில் சிலை

நல்லை ஆதீனம், யாழ் ஆயர் திறந்து வைத்தனர்

யாழ் நகரில் உள்ள மடத்தடி (கொண்டென்ற பாடசாலை அருகில்) பிரதான வீதியில் அரசமரத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகள் நினைவு முற்றம் அடிகளாரின் பிறந்த தினமாகிய

ஆகஸ்ட் 2ம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு அங்குராப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கமும், யாழ் மறைமாவட்டமும் இணைந்து முன்னெடுக்கும் இந்நிகழ்வில் யாழ்

மறைமாவட்ட ஆயர் அதிவணக்கத் திற்குரிய தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகையும், நல்லை திருஞான சம்மந்தர் ஆதீன ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த பரமச்சாரிய சுவாமிகளும் இணைந்து தனிநாயகம் அடிகளாரின் திருவுருவச் சிலையைத்

திறந்து வைத்தார்கள். திருவுருவச் சிலைக்கான மலர் மாலையை யாழ் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி அப்திர் அருப்பணி ம. ஜேரோ செல்வநாயகம் அடிகளாரும் யாழ் மாவட்ட தமிழ்ச் சங்கச் செயலாளர் திரு இரா செல்வவடிவேல் அவர்களும் அணிவித்தனர். நினைவுதின நிகழ்வுகள் யாழ் திருமறைக் கலாமன்ற கலைத்துது கலையகத்தில் இடம் பெற்றன. தொடக்க உரையை அருப்பணி அபி ஜேயசேகரம் அடிகள் நிகழ்த்தினார். தனிநாயகம் அடிகளாரின் கல் வித்துறைசார்பங்களிப்பு என்ற பொருளில் நினைவுப் பேருரையை பேராசிரியர் மா. சின்னத்தம்பி அவர்கள் நிகழ்த்தினார். திருமறைக் கலாமன்றத்தினர் வழங்கிய "தமிழ்த் தாயின் புகழாணாய்" என்ற நாட்டிய நிகழ்வும் இடம் பெற்றது.

இரு புதிய துறவற சபைக் குழுக்களை வாழ்த்துகின்றோம்

அருப்பணி சவரிமுத்து கில்பர்ட் (S.J)
ஆனந்த மறையின் பொழிவினிலே ஆன்மாக்கள் கூடி மகிழ்கையிலே ஆலய மணிகள் ஆர்ப்பரிக்க ஆண்ட வன் குருக்களாய் அருட் பொலிவுறும் இயேசு சபையின் இவர்களிடம் நிகழுவாய் பணியாளர்

அருப்பணி மரியதாஸ் கொர்வின் கமிலஸ் [சனா] (I.V.D.)
சபையில் திளைத்திடும் நற்பெருந் துறவிகளே! நங்கள் பணியாழ்வு பொல்கிப் பிரவாகிக்க வங்கள் வாழ்த்துக்கள் நங்குக உட்களேனாடு

- பாதுகாவலன் குடும்பம் -

திருத்தந்தையின் இலங்கைப் பயணத் திகதிகளை வெளியிட்டது வத்திக்காள்

திருத்தந்தை பிரான்சிஸின் இலங்கை மற்றும் பிலிப்பைன்ஸிற்கான பயணம் எதிர்வரும் ஜனவரி மாதம் 12 முதல் 19 ஆம் திகதி வரையில் இடம் பெறும் என்று வத்திக்காள் அறிவித்துள்ளது.

திருத்தந்தையின் இலங்கை மற்றும் பிலிப்பைன்ஸிற்கான பயணம் ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இசுப்போது அவர், பிலிப்பைன்ஸில் குறாவனியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைச் சந்திக்கவுள்ளார் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

தற்போது வத்திக்காள் வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில், திருத்தந்தை இலங்கையில் 15ம் திகதி வரை பயணத்தில் ஈடுபடுவார் எனவும் பின்னர் பிலிப்பைன்ஸ் நோக்கிப் பயணிப்பார் எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வயாவிளான் புனித யாகம்பர் ஆலய நூற்றாண்டு விழா

அதியாயர் பாதுகாப்பு வலயத்தில் அமைந்துள்ள வயாவிளான் புனித யாகம்பர் ஆலய நூற்றாண்டு விழா கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை சிறப்புற நடைபெற்றது.

புறநகரின் மூடியிருந்த ஆலயப் பகுதியை பாதுகாப்புப் படைபினரும் இடம்பெயர்ந்து வெவ்வேறு இடங்களில் வசித்து வரும் ஆலயத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்களும் இணைந்து துப்புரவு செய்தனர்.

பல்வேறு பங்குகளில் இருந்து பஸ்களில் வந்த நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் யாழ் ஆயர் மேதகு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்

களை ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்று விழாத்திருப்பலியில் இணைந்து கொண்டனர்.

யாழ் ஆயருடன் மண்ணின் மைந்தர்களான அருத்திரு இ. மரியநாயகம் அடிகள், அருத்திரு ரெஜி லாசரஸ் அடிகள் மற்றும் அருத்தந்தை ஜேயசீலன் அடிகள், அருத்தந்தை ஸ்பீன் அடிகள் ஆகியார் இணைந்து திருப்பலியை நிறைவேற்றினர்.

அருத்தந்தை இ.மரியநாயகம் அடிகளின் தொகுப்பில் உருவான நூற்றாண்டு மலர் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

குடிதண்ணீர், சுகாதார வசதிகளை

இராணுவத்தினர் மேற்கொண்டிருந்தனர்.

2012ஆம் ஆண்டுவரை சேதமடைந்திருந்த ஆலயத்தின் கூரை தற்போது இல்லாத நிலையில், ஆலயத்தினுள் தகர்ப்பந்தல்கள் அமைந்து நூற்றாண்டு விழாளைக் கொண்டாடியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விழாவில் கலந்து கொண்ட, வயாவிளானைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட மக்கள் தாம் தமது இடத்தில் நிரந்தரமாகக் குடியமரும் நாள் எப்போது வரும் என்ற ஆதங்கத்துடன் அவ் விடத்தை விட்டுச் சென்றதைக் காண முடிந்தது.

யாழ் மறைமாவட்ட பொதுநிலையினர் கழகம் செயற்குழுத் தெரிவு

யாழ் மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க பொதுநிலையினர் கழகத்தின் புதிய செயற்குழுத் தெரிவு கடந்த 29.07.2014 அன்று யாழ் மறைக் கல்வி நிலையத்தில் தலைவர் திரு. கீர்த்த பொன்கலன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வில் ஐந்து மறைக்கோட்ட பொதுநிலையினர் கழக செயற்குழு உறுப்பினர்களும், மறைமாவட்டம் சார்ந்த பத்திச்சபை பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டனர்.

இயக்குனர் தந்தை அருப்பணி. M.V.E. இரவிச்சந்திரன் அடிகளின் கழகத்தின் செயற்பாடுகள் பற்றிய உரையும் இடம் பெற்றதோடு கடந்த இரண்டு வருடங்களும் பணியாற்றிய செயற்குழுவுக்கு நன்றி கூறினார்.

பின்வருவோர் செயற்குழு உறுப்பினர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். தலைவர் - திரு D.C.C சந்திரப்பிள்ளை உபதலைவர் - திருமதி சாமினி பாலரட்ணம்

செயலாளர் - திரு. யோசன்சன் உபசெயலாளர் - கு. பீல்கில் மிஸ்டன் பொருளாளர் - திருமதி கலாஜோதி புதிய செயற்குழு தொடர்ந்து வருகின்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பணியாற்றுவார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருவுளத்தோருக்கு ஒரு புதிய மாகாண அதிபர்

புனித லூசியான் பேராலயத்தில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் துணைப் பங்குத் தந்தையாகப் பணியாற்றி வரும் அருத்தந்தை யுஸ்ரஸ் பெர்னான்டோ அவர்கள், திருவுளச் சபையில் இலங்கை மாகாண அதிபராக நான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார். மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள சூன்

சுக்குளம் என்னும் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தன் ஆரம்பக் கல்வியை கிளிநொச்சி வித்தியாலயத்திலும், அதன்பின் முருங்கன் மகாவித்தியாலயத்திலும் மேற்கொண்டார். இவர் தன் குருத்துவக் கல்வியையும், உருவாக்கத்தையும் கொழும்புத்துறை புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரியில் பெற்றபின், குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். இவர் குஞ்சுக்குளக் கிராமத்தின் முதற்குரு என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இரையாட்சிக்கும், திருவுளச்சபைக்கும் இவரது பணி சிறக்க திருவுளத்தோர் அனைவரும் வாழ்த்துகின்றனர்.

மடு தியான இல்லத்தில் சாலக்குடி டிவைன் தியானம்

மடுதியான இல்லத்தில் நான்காவது முறையாக சாலக்குடி டிவைன் தியானம் மடு தியான இல்லத்தில் நடைபெறுகின்றது. இந்தியா சாலக்குடியைச் சேர்ந்த டிவைன் தியான இல்ல குருவானவர்களால் இவை நடத்தப்படுகின்றன.

இம்முறை இம்மாதம் 20,21,22,23,24 (புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, ஞாயிறு) ஆகிய தினங்களில் டிவைன் தியானம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. இம்முறை தியான வழிபாட்டை சாலக்குடி டிவைன் தியான இல்லத்தைச் சேர்ந்த அருத்தந்தையர்கள் அருண் லூயிஸ், மற்றும் செபஸ்தியார் நடாத்துகின்றனர். இதில் கலந்து இறை பிரசன்னத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

கரவெட்டிப் பங்கில் வீதி நாடகம்

யாழ் மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க இளையோர் ஒன்றியத்தின் "குடும்பம் எனும் வடிவில்" என்ற வீதி நாடகம் 20.07.2014 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலைபலியின் நிறைவில் கரவெட்டிப் பங்கில் ஆற்றப்பட்டது. இந்நாடகமானது இவ்வாண்டுக்கான மையப் பொருளான குடும்பமும் மனித மாண்பும் எனும் தொனிப் பொருளுக்கு அடைய யாழ்

மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க இளையோர் ஒன்றியத்தினால் உருவாக்கப்பட்டு அழைக்கப்படுகின்ற பங்குகளில் அரங்கேற்றப்படுகின்றது. எனவே குடும்பங்களின் இன்றைய நிலை, மற்றும் போருக்குப் பின்னர் குடும்பங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றம் சம்பந்தமான பல விடயங்கள் இவ் வீதி நாடகத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'முகத்தில் அந்த எச்சில்' நாடக ஆற்றுகை

யாழ் மறைமாவட்ட கத்தோலிக்க இளையோர் ஒன்றியத்தின் 'விடியல்' நாடகக் குழுவினரால் கடந்த 29ம் திகதியன்று 'முகத்தில் அந்த எச்சில்' எனும் நவீன நாடக ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. செவ்விர்திய தலைவன் சியாட்டல் எழுதிய உலக பிரபலமான கடித்ததினை பின்னணியாகக் கொண்டு இந்த ஆற்றுகை இடம் பெற்றது. மண்ணோடு ஒட்டிய வாழ்வு, இயற்கையைப் பேணும் அவசியம் போன்ற குழுவியல் சார் கருத்து

ரைகளுக்குப் பெயர்போன அக்கடித்துக்கு விடியல் நாடகக் குழுவினர் அற்புதமான அரங்க வடிவம் ஏற்றிருந்தனர். தொடர்ந்து இடம் பெற்ற கலந்துரையாடலில் இளையோர்கள் பல்வேறு விதமான தேவையற்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் இந்த நாடகத்தில் இந்த இளையோர்கள் இத்தகைய பயன்தரு முயற்சியில் ஈடுபடுவது வரவேற்கத்தக்கது எனப் பலரும் பாராட்டினர்.

அமெரிக்காவின் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜான் கென்னடியின் தாயார் ரோஸ் கென்னடி, கத்தோலிக்கரான இவர் இறை நம்பிக்கைக்கு சிறந்த முன்மாதிரியாக இருக்கிறார் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அவருக்கு முன்று மகன் களும், ஒரு மகனும் இருந்தனர். இவரது மகன் ஜான் கென்னடி ஜனாதிபதியாகி, சமத்துவத்திற்காக உழைத்ததற்காக சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவருக்குப் பிறகு அரசியலில் ஈடுபட்டு தேர்தலில் போட்டியிட்ட அவரது தம்பி ராபர்ட் கென்னடியும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவரது ஒரே மகனும் மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவராக இருந்தார்.

இப்படிப்பட்ட வேதனையான குடும்ப பின்னணியைக் கொண்டிருந்தாலும் ரோஸ் கென்னடி சூயிற்றுக்கிழமைத் திருப்பலிக்கு ஆலயத்திற்குச் செல்வதையோ, பங்கில் ஈடுபாட்டோடு உழைப்பதையோ ஒருபோதும் விட்டுவிடவில்லை. இது குறித்து ஒருமுறை அவரிடம் கேட்டபோது அவர் கொடுத்த பதில் இதுதான்: “பல்வேறுபட்ட மோசமான நிகழ்வுகளுக்குப் பின்பும் நான் நம்பிக்கையோடு இருப்பதற்கான காரணம், நான் தினம் தோறும் சொல்லும் “ஆண்டவரே, உம்மில் நான் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையைத் தவிர அனைத்தையும் நீர் எடுத்துக் கொள்ளும்” என்ற செயல்தான்.”

கிறிஸ்தவ வாழ்வு என்பது கரையில் நிறுத்தப்பட்ட கப்பல் போன்றதல்ல; ஆழமான ஆழிக்குள் செலுத்தப்பட்ட படகு போன்றது. போராட்டமே கிறிஸ்தவ வாழ்வு. இப்படிப்பட்ட போராட்டமான கிறிஸ்தவ வாழ்வில் நம்பிக்கை என்ற ஒன்று மட்டும் இல்லையெல்லை கரை சேர்வது கடினம். இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையை உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டவர்தான் ஆபிரகாம். நம்பிக்கை என்றாலே நம் கண்முன் வருபவர் ஆபிரகாம் தான். இருப்பினும் அவரது வாழ்வு நாம் நினைப்பதுபோல மிகவும் சுமுகமாக இருந்தது கிடையாது. இக்கட்டுரையில் நாம் ஆபிரகாமின் இறை நம்பிக்கைப் பயணத்தைக் கொஞ்சம் சிந்திக்கலாம்.

விவிலியத்தில் இறை நம்பிக்கையின் தந்தையாக (உரோ 4 ஆம் பிரிவு) போற்றப்படுபவர் ஆபிரகாம். அவர் அன்வாரெஸ் லாம் கடவுளை ‘சி’கெனப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார் என்பதை எபிரேய நூலின் ஆசிரியர் விளக்கமாக எடுத்துரைக்கிறார் (எபி 11:8-18). வாக்களிக்குப்பட்ட நாடு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் சொந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறியது; மிக வயதான காலத்திலும் கடவுள் ஒரு மகனைக் கொடுப்பார் என்று எதிர்பார்த்தது; அந்த ஒரே மகனையும் பலியிடத் துணிந்தது... ஆகிய எல்லாக் காரியங்களிலும் கடவுள் மீதான தனது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார்.

இருப்பினும் ஆபிரகாமின் வாழ்வை இன்னொரு கண்ணோட்டத்தில் உற்றுநோக்கும்போது அவர் இறை நம்பிக்கைக் குறைவினால் போராடினார் என்பதையும் நம்மால் கண்டு கொள்ள முடிகிறது. ஒருசில உதாரணங்களை விவிலியத்திலிருந்து காணலாம்.

கடவுள் தன்னை அழைத்தார் என்பதையும், அவர் தன்னோடு இருக்கிறார் என்பதையும் ஆபிரகாம் நம்பினாலும், எகிப்திற்குச் சென்றபோது பார்வோன் தன்னைக் கொண்டு போட்டுவிட்டு, சாராவைத் தனது மனைவியாக்கிக் கொள்வானோ என்று பயந்தார். இப்படிப்பட்ட பயத்தின் காரணமாக அவர் பொய் சொல்லவும் தயாக்கவில்லை. தனது சொந்த மனைவியையே சகோதரி என்று அறிமுகப்படுத்துகின்றார் (தொநா 12:10-20). ஏறத்தாழ இதேபோன்ற நிகழ்ச்சி மீண்டும் கெரார் என்கிற நாட்டில் நடந்தது. அபிமலேக்கு என்ற அரசனுக்குப் பயந்து, ஆபிரகாம் தன்னுடைய மனைவி சாராவை சகோதரி என்று பிறருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார் (தொநா 20:1-2). இந்தப் பயமும், அதன் காரணமாக அவர் சொன்ன பொய்யும் அவரது நம்பிக்கையின்மையைக் காட்டுகின்றது என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல. காரணம், பயமும், நம்பிக்கையும் சேர்ந்து ஒரே இடத்தில் இருக்க இயலாது. பயம் உள்ள இடத்தில் நம்பிக்கை இருக்காது. நம்பிக்கை உள்ள இடத்தில் பயம் இருக்க இயலாது.

ஆபிரகாமின் நம்பிக்கைப் பயணம்

பாலும் தேனும் பொழுகின்ற கானான் நாட்டைக் கடவுள் தனக்குத் தருவார் என்று நம்பினாலும், அதன் பொருட்டு அவரிடம் சந்தேகமும், தடுமாற்றமும் இல்லாமல் இல்லை. ஆபிரகாம் வயது ஆக ஆக தனக்கு ஒரு நாடு கிடைக்குமா? ஏன் குடியிருக்கக் கூட ஓர் இடம் கிடைக்குமா? என்ற சந்தேகம் அவரில் இருந்திருக்க வேண்டும், எனவேதான், “இந்தநாட்டை உனக்கு உரிமைச் சொத்தாக அளிக்க உன்னைக் கல்தேயரின் ஊர் என்ற நகரிலிருந்து இங்கு அழைத்து வந்த ஆண்டவர் நானே” (தொநா 15:7) என்று கடவுள் வாக்குறுதி அளித்தபோது, “என் தலைவராகிய ஆண்டவரே, இதை நான் உரிமையாக்கிக் கொள்வேன் என்பதை எப்படித் தெரிந்து கொள்வேன்?” (தொநா 15:8) என்று தன்னுடைய இறை நம்பிக்கைக் குறைபாட்டைக் கேள்வியாக எழுப்புகின்றார். இதன் பொருட்டு கடவுள் அவரோடு உடன்படிக்கை செய்து, தாம் கொடுத்த வாக்குறுதியை உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது.

சாரா வழியாகத் தனக்கு உரிமைப்பெறான மகன் கிடைப்பான் என்று ஆபிரகாம் ஒருபுறம் நம்பினாலும் (தொநா 15:4). இன்னொருபுறம் அவருக்குச் சந்தேகமும் இருந்திருக்க வேண்டும். குழந்தை கிடைக்காது என்ற பயத்தில் சாரா தன் வேலைக் காரி ஆகாரை மனைவியாகக் கொடுத்து, அவள் வழியாக ஒரு பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டபோது, ஆபிரகாம் எந்தவித மறுப்பும் சொல்லாமல் மனைவி சொற்படியே நடந்தார். சாராள் ஆபிரகாமிடம் “ஆண்டவர் என்னைப் பிள்ளை பெறாதபடி செய்துவிட்டார். நீர் என் பணிப்பெண்ணிடம் உறவு கொள்ளும். ஒருவேளை அவள் எனக்காகப் பிள்ளை பெற்றுத் தரக்கூடும்” என்றார். ஆபிரகாம் சாராவின் சொல்லைக் கேட்டார் (தொநா 16:2) என்கிறது விவிலியம். கடவுளின் வாக்கில் நம்பிக்கை உள்ளவராக ஆபிரகாம் இருந்திருந்தார் எனில், மனைவியின் கோரிக்கையை மறுத்திருக்க வேண்டுமல்லவா! ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்ய வில்லையே!

மேலும் தன் ஒரே மகனை மோரியா நிலப்பகுதியிலுள்ள ஒரு காட்டு மலைக்குச் சென்று பலியிட வேண்டும் என்று

கடவுள் கேட்டுக் கொண்டபோது, ஆபிரகாம் தனது இறை நம்பிக்கையில் தள்ளாடியிருக்க வேண்டும்; அல்லது கடவுள் மீதான தம் நம்பிக்கையை நிச்சயம் கேள்விக்குட்படுத்தியிருக்க வேண்டும் (தொநா 22:1-19). அதாவது கடவுள் ஒரே ஒரு மகனைத்தான் கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அந்த ஒரு மகனையும் பலியாகக் கேட்கிறாரே என்று மனம் கலங்கியிருக்க வேண்டும்.

மேற்கண்ட நிகழ்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதன் நோக்கம், ஆபிரகாம் நம்மைப்போல ஒருவர் தான் என்று எடுத்துரைப்பதற்காக அல்ல; மாறாக ஒரு மனிதர் என்கிற முறையில் அவர் எப்படி ஒருசில வேளைகளில் கடவுள்மீது நம்பிக்கை கொள்வதற்குப் போராடினார் என்று சுட்டிக்காட்டவே.

நாமும் நமது நம்பிக்கைக் குறைவினால் அவ்வப்போது போராடினாலும், ஆபிரகா முக்கும், நமக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இதுதான். ஆபிரகாம் கடவுள் மீதான தன் நம்பிக்கையை அடிக்கடி புதுப்பித்துக் கொண்டு, நம்பிக்கைக் குறைவில் வெற்றி கொண்டார். நம்மிடமே அந்தப் புதுப்பித்தல் தன்மை குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக, தொடர்ந்து நம்பிக்கைக் குறைவினால்தான் அல்லல்படுகின்றோம்.

ஜோன் சிட்லெண்டர் என்பவர் ‘The Fire in these ashes’ என்ற புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார். அப்புத்தகத்தில் நம் கிறிஸ்தவ வாழ்வை சாம்பலினுள் புதைந்த நெருப்புக்கு ஒப்பிடுகின்றார். அதாவது விறகு அடுப்பை, சமையல் முடிந்து சிறிது நேரம் கழித்துப் பார்த்தோம் என்றால், அங்கு சாம்பல் இருக்கும். அந்த சாம்பலின் உள்ளே தனல் இருக்கும். கிறிஸ்தவ வாழ்வும் இது போன்றது என்கின்றார் இந்த எழுத்தாளர். அப்படியென்றால்? வெளிப்படையாகப் பார்க்கின்றபோது நம்மில் சாம்பல் போன்ற பலவீனங்களும், குறைகளும், மனித இயல்புகளும் தென்பட்டாலும், அதையும் தாண்டி நம்பிக்கை நெருப்புத் தனலாக நமக்குள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நெருப்புத் தனலாம் நம்பிக்கையை அடிக்கடி தாண்டி எழுப்பிப் பற்றி யெரியச் செய்யும்போது நம் வாழ்வு சீரையும் என்மையில் எந்தச் சந்தேகமுமில்லை. அவ்வாறு தன் நம்பிக்கையைத் தாண்டி எழுப்பி, தன் வாழ்வை தொடர் புதுப்பித்துக்கு உள்ளாக்கியவர்தான் ஆபிரகாம். எனவேதான் ‘இறை நம்பிக்கையின் தந்தை’ என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

நம்பிக்கைக் குறைவு தன்னிலே தவறானதல்ல; அதாவது ஒருசில எதிர் மறையான நிகழ்வுகளின் போது, கடவுளின் மீதான நம் நம்பிக்கை தள்ளாடுவதை தவறு என்று சொல்லிவிட முடியாது. மேலும் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கைத் தள்ளாட்டம் எல்லா மனிதர்களின் வாழ்க்கையிலும் உண்டு. இயேசுசுட்கெட்சமேஷியில் இதே தள்ளாட்டத்திற்கு ஆளானார். இருப்பினும் இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கைக் குறைவை நாம் சரியான முறையில் கையாளுகின்றபோதுதான், நம் நம்பிக்கை இன்னும் ஆழப்படுகின்றது.

வாழ்வில் நடக்கும் நம்பிக்கைக் குறைவான நிகழ்வுகள், வில்லேற்றப்பட்ட நாளை பின்னோக்கி இழுப்பது போன்றவை. பின்னோக்கி இழுக்கப்பட்ட நாளை, அம்பை இன்னும் அதிக விசையோடு முன்னோக்கிச் செலுத்துவதுபோல, ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை நோக்கி நம் வாழ்வுப் பயணத்தை அமைத்துக் கொள்ளும்போது, நம்பிக்கைக் குறைவான நிகழ்வுகள் இன்னும் அதிக ஈடுபாட்டோடும், நம்பிக்கையோடும் நம் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள உதவுகின்றன. வேறு வகையில் சொல்லப்போனால், நம்பிக்கைக் குறைவான நிகழ்வுகள் சரியான முறையில் கையாளப்படும்போது அவை நம் நம்பிக்கையை தாய்மைப்படுத்துகின்றன, ஆழப்படுத்துகின்றன.

வாழ்வின் தோல்வி என்பது விழாமல் இருப்பதல்ல; மாறாக விழுந்த பின்னும் எழாமல் இருப்பதே.

ஜெ. மரிய அந்தோணி

பற்றே

துண்பத்திற்குக்

காரணம்!

வாசனையை உணரும். அந்த வாசனையால் ஈர்க்கப்பெற்று, அதை அடைவதற்காகத் தேடி அலையும். அது எங்கிருந்து வருகிறது என்ற உண்மை தெரியாமல், வெறிபிடித்த மாதிரி அதனைத் தேடி இங்கும் அங்கும் ஓடும்.

இறுதியில் அந்த வாசனையின் இருப்பிடம் தெரியாமலேயே

களைத்து விழும். ஆனால் உண்மை நிலவரம் என்னவென்றால், அதனிடமிருந்து சுரக்கும் ஒரு திரவமே இந்த வாசனைக்குக் காரணம். அதேபோல் நம் உள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியின் ஊற்று என்பதை உணராமல் இம்

மகிழ்ச்சியைப் பொருட்களிலும் நபர்களிலும் தேடி நாம் களைப்படைகிறோம். இதற்குக் காரணம் பொருட்களின் மீதும் நபர்களிடமும் நாம் கொள்ளும் பற்றேயன்றி வேறில்லை.

*) நாம் எதன்மீது பற்றுக் கொண்டிருக்கின்றோமோ அது எந்த நேரத்திலும் நம்மை விட்டுப் போய்விடலாம். யாரும் நான் பற்றுப் பிடித்திருக்கும் நபர் உறுதியோடு என்னோடு இறுதிவரை இருப்பார் என்றோ, எனக்குச் சொந்தமான இப்பொருள் என்னோடு இறுதிவரை இருக்கும் என்றோ உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. எனவே பற்றுப் பயத்தைக் கொண்டு வந்து விடுகிறது. அதாவது நாம் பற்றுப் பிடித்திருப்பது எப்போது நம்மைவிட்டுப் போய்விடுமோ என்ற கலக்கமும் பயமும் நமக்குள் வர ஆரம்பிக்கிறது.

ஜென் கதை ஒன்று. சாமுராய் என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு போர்ப்படைத் தளபதி

பொருட்களை நினைப்பதால் பற்று உண்டாகும். பற்று நாளடைவில் ஆசையாகப் பரிணமிக்கும். ஆசை நிராசையாகும்போது கோபமாக மாறும். கோபத்தால் மனம் மயங்கும். மயக்கத்தால் நினைவு அழியும். நினைவின் அழிவால் புத்தி நாசமுறும். புத்தி நாசத்தால் மனிதன் அழிவான் என்கிறது பகவத்கதை. ஏறத்தாழ இதே கருத்தை விவிலியம் வேறு வார்த்தைகளில் எடுத்துரைக்கிறது. “பொருள் ஆசையே எல்லாத் தீமைகளுக்கும் ஆணிவேர்” (1திமொ. 6:10). இந்தப்புற்று விளைவிக்கும் சில பக்க விளைவுகளைப் பார்க்கலாம்.

அபுற்று என்பது அடிப்பையில் ‘இது எனக்குச் சொந்தமானது’, ‘அது எனக்குச் சொந்தமானது’ என்ற உணர்வு. இது நபராக இருக்கலாம். பொருளாக இருக்கலாம். பெயரும் புகழ்முக இருக்கலாம். இவற்றின்மீது அத்தீயப் பற்றுக்கொண்டு வாழும்போது ‘இவையெல்லாம் என் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி இல்லை’ என

கின்ற உணர்வு நம்மிடம் வந்து விடுகின்றது. வேறு வகையில் சொல்லப்போனால் பற்று என்பது ஒருவிதமான அடிமைத்தனமே.

ஆ) ஒரு காரியத்தைக் குறித்து ‘இது இல்லாமல் என்னால் மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியாது’ என்று எண்ண ஆரம்பிக்கின்றபோது அக்காரியத்தை அடைவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் நாம் மேற்கொள்ளத் தவறுவதில்லை. ஏன்... எந்தக் குறுக்கு வழியையும் கடைப்பிடிக்க முயற்சிக்கின்றோம். மன சாட்சியை மழுங்கடிக்க ஆரம்பிக்கின்றோம். மதிப்பீடுகளைக் காரணம் விட ஆரம்பிக்கின்றோம். எனவே பற்று ஒரு மதிப்பீட்டுற வாழ்வுக்கு அடிக்கோலிடுகின்றது என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல.

இ) பற்று நம் வாழ்வின் மகிழ்ச்சி, நமக்கு வெளியே என்று நம்மை எண்ண வைக்கிறது.

கஸ்தூரியமான் தன் வாழ்வின் ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்தில் தன்னை அபிமானம்

சகோ. A.S. ரூபி OSM

ஆனந்த அனுபவம்

வாழும் கடல் ஆமைக்கு சில நூறு ஆண்டுகள் என்பது குறுகிய காலமாகத் தோன்றும்.

இங்கே காலம் என்பது அதிகமா? குறைமா? என்பது அவரவர் நிலையைச் சார்ந்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. பிற உயிரினங்களின் நிலை இதுவேனில், மனித உயிர்களின் வாழ்நாள் சாதனை என்பது ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் வாழும் சூழலில் ஏற்படுத்தும் நேர்மறையான தாக்கத்தையும், அதன் வெளிப்பாடாக அவர் பரவ விடுகின்ற இதயப் பண்புகளையும் சார்ந்தது.

காலங்களையும், யுகங்களையும் கடந்த இறைவனின் பார்வையில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கூட கடந்துபோன நேற்றைய தினத்தைப் போன்றது என்கின்றனர் திருப்பாக்களின் ஆசிரியர்கள் 33 ஆண்டுகளே இம்மண்ணில் வாழ்ந்த இறை மகன் இயேசுவின் வாழ்க்கைச் சுவடுகள் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் நிலைத்து நிற்கும் பாதத்தடங்களை விட்டுச் சென்றுள்ளன. இயேசுவின் வாழ்வின் விழுமியங்கள் மண்ணில் விதைக்கப்பட்டு இன்று உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் பூதாக, காயாக, கனியாக பலன் தந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இயேசு தந்தையின் திட்டப்படி மனுவுரு வெடுத்ததன் விளைவாக அவரிடம் முழு மனிதமும், முழு தெய்வீகமும் நிறைந்திருந்தது. தூய பவுலடியார் பிலி 2:6-9இல் இதனைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்: “கடவுள் வடிவில் விளங்கிய அவர் கடவுளுக்கு இணையாயிருக்கும் நிலையை வலிந்து பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதொன்றாகக் கருதவில்லை. ஆனால் தம்மையே வெறுமையாக்கி அடிமையின் வடிவை ஏற்று, மனிதருக்கு ஒப்பானார். மனித உருவில் தோன்றி, சாவை ஏற்கும் அளவுக்கு, அதாவும் சிலுவைச் சாவையே ஏற்கும் அளவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து தம்மையே தாழ்த்திக் கொண்டார். எனவே, கடவுளும் அவரை மிகவே உயர்த்தி எப்பெயருக்கும் மேலான பெயரை அவருக்கு அருளினார்.”

பாவம் தவிர மற்ற அனைத்திலும் நம்மைப் போல் வாழ்ந்த இயேசு, தந்தையார் இறைவனுடன் கொண்டிருந்த நெருக்கமான உறவே, தந்தையின் மீட்கும் திருவுளத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும், அதற்காக முழுமையாக இறுதிவரை தம்மை அர்ப்பணிக்கவும் காரணமாக இருந்தது. இதுவே இயேசுவின் ஆன்மீக அனுபவத்தின் அடித்தளமாகியது. எனவேதான் இறையாட்சியின் முதல் வித்துக்களை மண்ணில் பதிய வைக்க முடிந்தது.

எத்தனையோ சமயங்கள் வேரில்லாமல் அழிந்துவிட்ட நிலையில் ஈராயிரம் ஆண்டு களைத் தாண்டியும் கிறிஸ்தவம் ஆல விழுதுகளாய் பரந்து விரிந்து நிற்குதற்குக் காரணம் இயேசுவின் ஆன்மீக அனுபவமே. அவரது இந்த இறை அனுபவமே இறை திருவுளத்தின்படி மீட்புத் திட்டம் நிறைவுறே அடித்தளமாக இருந்தது.

இயேசுவின் இறையனுபவம் ஒரு தேடல். ‘அப்பா’ இறைவனைப் பற்றி தம் சீடர்களுக்கும், மக்களுக்கும் தெளிவுபடுத்திய இயேசு, தமது தனிப்பட்ட இறையனுபவத்தைத் தம்

வாழ்வின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தந்தையை நோக்கிச் செபித்ததன் வழியாக வெளிப்படுத்தினார்.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாய் நற்செய்தி நூல்கள், தொடக்கக் கிறிஸ்தவர்களின் அனுபவங்கள், உயிர்த்த ஆண்டுவரின் அனுபவம் விளங்குகின்றன. இவை அனைத்தும் இயேசுவின் இறையனுபவத்திலிருந்து பிறந்ததே.

ஒவ்வொரு மனிதருக்கும், அவரவரது ஆழமான வாழ்வின் நோக்கத்திற்கும், இறைத்தேடலுக்கும், அடிப்படியான நம்பிக்கைக்கும் நிச்சயமாக ஒரு பின்புலம் இருக்கத்தான் செய்யுகிறது. ‘Victor Franklin தனது ‘Man’s Search For Meaning’ என்ற நூலில் அதனை மிக அழகாகப் பதிவு செய்துள்ளார். ஜெர்மனியில் இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்குப் பிறகு கொடுங்கோலன் ஹிட்லரின் வதை முகாமில் பல்வேறு கொடுமைகளின் மத்தியிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு நோக்கத்திற்காக தமது உயிரைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருந்ததைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இறைமகன் இயேசுவைப் பற்றிச் சித்திக்கும் வேளையில் அவர் தமது சொந்த மண்ணையும், தாயையும், உறவினர்களையும் விடுத்து, யோர்தான் நோக்கிச் செல்ல அவரை உந்தித் தள்ளியது எது என்ற கேள்வி எழுகின்றது. லூக் 2:52 “ஞானத்திலும் உடல் வளர்ச்சியிலும் மிகுந்து கடவுளுக்கும், மனிதருக்கும் உகந்தவராய் வாழ்ந்து வந்தார்.”

லூக் 3:23 - இயேசு முப்பது வயது நிரம்பிய வராக திருமுழுக்கிற்குத் தயாராகிறார்.

இந்த இரு நிகழ்வுகளுக்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் அவரது வாழ்வு எப்படி இருந்தது? இயேசு நாசரேத்தாரில் மட்டுமே வாழ்ந்தாரா? அல்லது மனித வாழ்வின் உண்மைப் பொருளைத் தேடி பாலஸ்தீனாவின் பல பகுதிகளில் சுற்றித் திரிந்தாரா?

இயேசு தமது இளமைப் பருவத்தில் இறைவனை எப்படி கண்டுகொண்டார்?

இயேசு எவ்வாறு இறைவனை அனுபவித்தார்? கடவுளின் மகன் என்ற உணர்வு எப்படி அவரில் கருக்கொண்டு, உருப்பெற்று வளர்ச்சியடைந்தது?

இயேசுவின் வாழ்வில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவும், இறை வேட்கையைத் தாண்டவும் காரணிகளாக அமைந்தவை எவை?

நாசரேத்தில் வாழ்ந்தபோதே இறைவன் யார் என்பதை படிப்படியாகக் கண்டுணர் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்.

இயேசுவின் குடும்பம் (மரியா - சூசை) இறையனுபவத்திற்கான வேட்கையை அவரில் ஏற்படுத்திய முதல் தளம் என்று கூறலாம். தம் பெற்றோரின் வாழ்வு முறை இயேசுவிடம் மாபெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அதே அன்மையும், பாசத்தையும் இறைவனில் அவர் கண்டார். பெற்றோரின் தியாகம், இறை வேண்டல், இறை விருப்பத்தைக் கண்டறிந்து அதனை முன்னிறுத்திச் செயல்படல் இவற்றில் அவர் பெற்றோரை முழுமையாகக் கண்டு பாவித்திருக்கிறார். அவர்களின் விசுவாச வாழ்வு முறையை தம் உள்ளத்தில் பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறார். இப்படிப் படிப்படியாக வளர்ந்த இறையனுபவத்தான் அவரது முப்பது

ஆண்டு கால வாழ்விற்குப் பின் முன்று ஆண்டு கால பணி வாழ்விற்கு அடித்தளமாகவும், ஆணிவேராகவும் இருந்தது.

பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேல் மக்களை மோசே மற்றும் பல்வேறு இறைவாக்கினர்கள் வழி உறுதிப்படுத்திய இறைவன், தம்மையும் இறையாட்சிப் பணிக்காக அழைக்கின்றார் என்பதை இயேசு மிக அழகாகப் புரிந்து ஏற்றுக்கொண்டார்.

இன்றைய காலச்சூழலில் பெற்றோர் மற்றும் குருக்கள், கன்னியர்கள் போன்றோர் பங்கு இளைஞர்களையும், குழந்தைகளையும் விசுவாசத்தில் வளர்த்தெடுப்பதில் எப்படி இருக்கிறார்கள்?

தொலைத்தொட்புச் சாதனங்களின் பெருக்கம், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகள், நுகர்வோர் கலாசாரத்தின் தாக்கம் இவைகளின் மத்தியில் இன்றைய குழந்தைகளுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் இறை தேடு லும், அமைதியான வாழ்வில் நாட்டமும் முற்றிலுமாக இல்லை என்று கூற முடியுமா?

ஒரு வேளை இதற்கான பக்குவமான சூழலை நாம் ஏற்படுத்தாததும், முறைப்படி விசுவாசத்தை அவர்களுக்குரிய பாணியில் - அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் விதத்தில் கொடுக்கக்கூடிய இறையனுபவம் நமக்கு இல்லை என்பதையும் நாம் தாழ்மையுடன் ஏற்றுக் கொள்ளலாமா?

எங்கே இருக்கிறது குறை? ஒரு சிறிய கதை மூலம் கண்டறிவோம்.

ஆசிரியர் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அத்தனை மாணவர்களும் அலுத்தப் போய் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர் சொல்லித் தருவது எதுவுமே அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. எப்போது வகுப்பு முடியும் என்பது இவர்களின் கவலை. அந்தப் பக்கம் வந்த பெரியவர் ஒருவர் இச்சூழலைக் கவனிக்கிறார். “ஆசிரியரே, இன்று மாலை எங்கள் வீட்டுக்கு வாருங்களேன்” என்று அழைக்கிறார். அன்று மாலை, அந்தப் பெரியவர் கையில் மீன் எண்ணெய் பாட்டிலோடு நின்று கொண்டிருக்கிறார். பக்கத்தில் அவர் வளர்க்கும் நாய், “ஆசிரியரே, மீன் எண்ணெய் நாய்களுக்கு நல்லது என்று கேள்விப்பட்டேன். நாய்க்கு இதைக் கொடுக்க கொஞ்சம் உதவுகிறீர்களா?” என்று கேட்டார் பெரியவர். உடனே இவர் “அவ்வளவு தானே” என்று கேட்டு நாயைப் பிடித்தார். தன் கால்களுக்கிடையே நிறுத்தினார். தலையைப் பற்றினார். உயர்த்தினார். வாயைத் திறந்தார். எண்ணெய் பாட்டிலைக் கவிழ்த்தார். நாய் திரியியது. அவ்வளவுதான்! எண்ணெய் முழுவதும் தரையில் கொட்டிவிட்டது. இப்போது அந்த நாய் தரையில் கொட்டிய எண்ணெயை நக்கியது. ஆசிரியர் வியப்போடு அதைக் கவனித்தார். அந்தப் பெரியவர் ஆசிரியரைப் பார்த்தார். ஆசிரியருக்குப் புரிந்தது. இதற்கு அந்த எண்ணெய் பிடித்திருக்கிறது. எண்ணெயைச் செலுத்திய முறைதான் பிடிக்கவில்லை.

இப்படித்தான் இறைவனை தம் மக்களுக்கு முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்துபவர்களும், தொடர்ந்து இறையனுபவத்தில் அவர்களை வழிநடத்திச் செல்பவர்களும் தெரிகின்றார்கள்!

விரியலின் ஆனந்தம் ஒரு மணி நேரமே இருந்தாலும் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்திடும் ஆலமரத்தின் வாழ்க்கைக்கு அது ஒப்பாகும்... ஒரு ஜென் கவிதை வரிகள் இவ்வாறு வருகின்றன. எனவே, எத்தனை காலம் வாழ்ந்தோம் என்பதைவிட எவ்வளவு ஈடுபாட்டுடன் வாழ்ந்தோம் என்பதுதான் முக்கியம். ஈசலின் வாழ்நாள் ஒரு நாள் தான். ஆனாலும் அதைப் பொறுத்தவரையில் அது நீண்ட நெடுங் காலமாகும். ஆனால் பல நூறு ஆண்டுகள்

இறைபணியில் ஒன்றாக....

சங்கமிக்கும் இரு துறவற சபைகள்

துருச்சபையில் இரண்டு துறவற சபைகள் இணைவது என்பது எப்போதாவது நிகழ்கின்ற ஒன்று. இந்த இனிமையான சம்பவம் ஜூன் மாதம் 27ஆம் நாள் உலகமெங்கும் பணி செய்யும் நல்லாயன் சபையில் நடந்தது. கி.பி. 1601 ஆம் ஆண்டு (17ஆம் நூற்றாண்டில்) பிரான்ஸ் நாட்டில் பிறந்த ஜான் யூன்ஸ் ஒரு குருவானார். இவர் இயேசுவின் இருதயம் மற்றும் மாசற்ற கன்னி மரியாவின் இருதயத்தின்மீது அதிக பக்தியும், வணக்கமும் கொண்டிருந்தார். பல இடங்களுக்கு இறைவார்த்தையை அறிவித்து வந்தார். சரண்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட, தங்களின் உரிமைகளும், மாண்பும் மறுக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் வாழ்வில் சிதைந்த பெண்களுக்கு மறுவாழ்வு வழங்க தூர்ஸ் நகரிலுள்ள அடைக்கல சபையை 1641ஆம் ஆண்டு தொடங்கினார். நல்லாயன் கன்னியர் சபையை

நிறுவிய ரோஸ் விஜினி என்ற புனிதமேரி யூப்ரேசியா பெல்ட்ரீயார். பிரெஞ்சுப் புரட்சி காலத்தில் பிரான்ஸ் நாட்டில் 1796 ஆம் ஆண்டில் ஜூலை மாதம் 31 ஆம் திகதி பிறந்தார். இவர் தனது 17 ஆம் வயதிலே ஒரு கன்னியராக வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஒரு பெற்றி பெற்ற விரணப்போல மகிழ்ச்சி பொங்க, 1814ஆம் ஆண்டு தூர்ஸ் நகரிலுள்ள அடைக்கல சபையில் சேர்ந்தார். அடைக்கல சபையில் சேர்ந்தவுடன், ரோஸ் அச்சமையை நிறுவிய புனித ஜான் யூன்ஸ் கூறியுள்ள வார்த்தைகளான “ஓர் ஆன்மா ஓர் உலகிற்கு மேல் மதிப்புள்ளது. ஓர் ஆன்மாவை வரப்பிரசாதஞான வழிகளில் வழிநடத்துவது இம்மைக்குரியவைகளில் ஓர் உலகை ஆளுவதற்கு மேல் சிறந்தது என்பதை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்” - என்பது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை என்பதை அவர் உணர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் அங்கு உழைத்தார். எந்தத்

தோல்வியையும், ஏமாற்றத்தையும் தைரியமாகவும், மலர் முகத்தோடும் ஏற்றுக் கொண்டார். வாழ்வில் முடியாதது என்று ஒன்றுமே கிடையாது என்ற மன உறுதி கொண்டார். எனவே, ஆண்டவரில் தன் நம்பிக்கையெல்லாம் வைத்து, மிகுந்த ஆர்வத்துடன் தன் அலுவலில் ஈடுபட்டார். 1829ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் ஆஞ்சே நகரில் அடைக்கல சபை மடம் ஒன்று திறக்கப்பட்டது. 1831 இல் ஆஞ்சே மடத்தின் தலைவியாகப் பொறுப்பேற்றார். அந்தகரில் ஒரு காலத்தில் நல்வழி திருப்பிய பெண்களுக்காக நல்லாயன் என்ற பெயரில் ஓர் இல்லம் இருந்தது. அந்தப் பெயர் யூப்ரேசியாவுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தமையால், அந்தப் புது மடத்திற்கு நல்லாயன் மடம் என்று பெயரிட்டார். இந்த மடத்தான் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டாக்களை மீட்க இருக்கும் நல்லாயன் சபைக்கு அஸ்திவாரம் என்று அப்போது யூப்ரேசியா

அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அப்போது ஜெப வாழ்வில் கடவுளோடு இணைந்து வாழ விரும்பிய பெண்களுக்கு ஒரு Contemplative சபையைத் தொடங்கினார். இத்தருணத்தில் பல ஆயர்கள் தங்கள் மறைமாவட்டத்தில் புது மடம் திறக்க வேண்டும் என்று மேரி யூப்ரேசியாவைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். பணிக்குத் தேவையான கன்னியர்கள் குறைவாக இருந்ததால் மற்ற அடைக்கல மடங்களிலிருந்து உதவி கேட்டார். முடியாது என்ற பதில் கிடைத்தது. காரணம், இந்த அடைக்கல சபை மடங்கள் ஒன்றை ஒன்று சாராது, தனிமையாக இயங்கி வந்தன. அதனால்தான் அவை பல இடங்களில் பரவாது. ஒரே இடத்தில் பணியாற்றி வந்தன என்பதை உணர்ந்தார். இந்த இக்கட்டான நிலையில் அவருக்கு ஒரு ஞானோதயம் உண்டானது. அதாவது ஆஞ்சே மடத்தை தாய் மடமாகக் கொண்டு, தவக்கும்

கடவுள் தின்று மிருகம்

அண்மைக் காலங்களில் எமது பகுதிகளில் நடைபெற்று வரும் கொலைகள், கொள்ளைகள், வன்புணர்வுச் சம்பவங்கள் எமது சமூகத்தின் இருப்பை கேள்விக்குரியாக்கியுள்ளதில் இரு கருத்து இருக்க முடியாது. ஆங்காங்கே சிறு சிறு சம்பவங்களாக அரங்கேறினாலும் இன்னும் வெளிச்சத்திற்கு வராத எத்தனையோ உள் பிறழ்வை வெளிப்படுத்தும் சம்பவங்கள் நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கலாம். இது ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் வாழ்விடத்தை துன்புறுத்திச் செய்கின்றனவற்றுள் கொண்டு வருவது அபாயகரமானதாகும். இச்சம்பவங்களின் மட்டில் நாம் பார்வையாளர்களாக இருக்கப் போகின்றோமா? இல்லை ஏதாவது செய்ய வேண்டாமா? தொழில் நுட்ப, தொழில்நுட்ப சாதனங்களின் வளர்ச்சிக்கு ஒருபுறமிருக்க, இவற்றை தவறாக கையாள்வதினால் ஏற்படும் விளைவுகளோ மனிதத்தை, பண்பாட்டை சீருழித்து ஏற்படுத்தும் அழிவுகளோ அதிகமானது என்பதை காலப்போகில் நாம் உணர வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டலாம்.

மனிதனின் இன்றைய நிலை

ஒவ்வொரு மனிதனும் இறைசாயலில் பக்கைப்பட்டவன் என்பதை நாம் நம்புகின்றோம். அவனுக்குள்ளே தெய்வீகத்தன்மையும், இயல்பும் உண்டு என்பதை மறுக்க முடியாது. தெய்வமான நிலைக்கு உயரவேண்டிய மனிதன் இன்னும் தனது மாண்பிற்கு ஒவ்வாத செயல்களை செய்வது ஏன் என்ற வினா எழுகின்றது. 'மனிதன் பாதி, மிருகம்பாதி சேர்ந்து செய்த கலவை நான்; கடவுள் தின்று மிருகம் வளரப் பார்க்கிறதே' என்ற கவிஞரின் வரிகள் மனிதனின் இன்றைய நிலையை படம்பிடித்து காட்டுகின்றது. மனிதனுக்குள்ளே இருக்கும் இறையணுவும் மட்டில் விழிப்புணர்வின் வாழுகின்றபோது உணர்வுகளால் வழிநடத்தப்படுவதால் மிருக உணர்வு மேலோங்குகின்றது. இதனால் இறைவனின் மையமாக விளங்கும் மனச்சாட்சி மழுங்கடிக்கப்பட்டு உள்பிறழ்வு சார்ந்த செயல்களை செய்ய தள்ளப்படுகின்றான். இன்றைய தொடர்புசாதனங்களும்

தவறான மதிப்பீடுகளை கொடுத்து மூளையைச் சலவை செய்து விடுகிறது. குறிப்பாக திரைப்படங்கள் வன்முறையையும் தவறான பாலியல் நடத்தைக் கோலங்களையும் வெளிப்படுத்துவதால் இலகுவாக உடல்சார்ந்த உணர்வுகளுக்கு (instinct) அடிமைப்பட்டு பகுத்தறிவில்லாமல் தீயனவற்றை செய்து விடுகின்றான். இதுதான் இன்றைய கலாச்சார சீரழிவுகளுக்கு முக்கியமான ஒரு காரணம் எனக் குறிப்பிடலாம். மனிதன் அடிப்படையில் இறைத்தன்மை உள்ளவனாகவே உருவாக்கப்பட்டான்; இந்த தன்மை பல்வேறு வழிகளில் களங்கப்படுகின்றது. இறையணுவை குறைந்து கொண்டு போகின்றபோது மிருக உணர்வு விழித்துக் கொள்கின்றது. எனதையும் செய்யலாம் என்ற காட்டு உணர்வு வழிநடத்துகின்றபோது, விளைவுகளைப்பிட்டு சிந்திக்காமல் உடலின் இச்சைகளால் வழிநடத்தப்பட்டு கொடுமான காரியங்களையும் செய்யத் தலைப்படுகின்றான். இன்றைய கொலைகளுக்கும், வன்புணர்வுகளுக்கும், சகலவிதமான தீமைகளுக்கு இரையாகிப் போவதாகும். இங்கு நாம் ஒரு உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டேயாகவேண்டும். நாம் சூழலைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. சுய கட்டுப்பாடு எம்மில் உருவாக இறையணுவை, ஆன்மீகத்தை ஆழப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது.

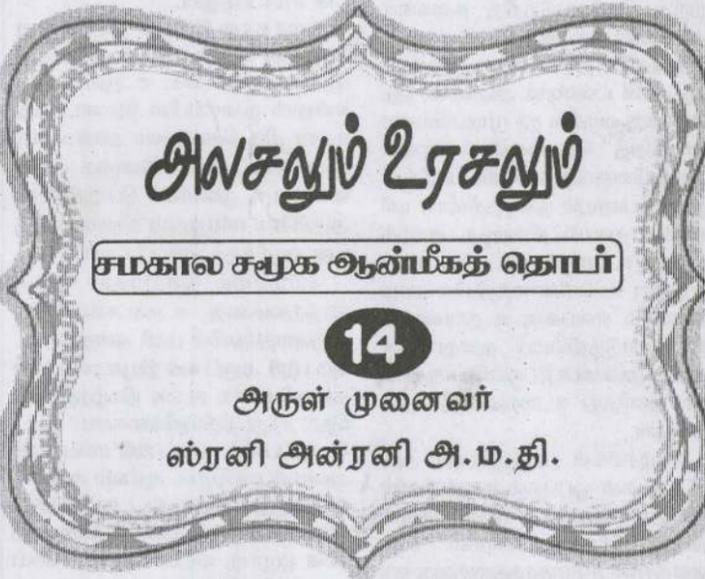
ஊனியல்பும் ஆவிக்குரிய இயல்பும் சேர்ந்த கவனம்!

இன்றைய மனிதனின் தவறான நடத்தைக் கோலங்களை புரிந்து கொள்வதற்கு அவனுக்கு தன் அகந்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு இன்றியமையாத இதனை புரிந்து கொள்வதற்கு கிறிஸ்தவக் கண்ணோட்டத்தில் சில புரிதல்களை பெறுவது அவசியமாகின்றது. ஒரு மனிதனுக்குள்ளே இரு முகங்களா? இரு இயல்புகளா? அது எப்படி சாத்தியமாகும் என்ற வினா எழுகின்றது. மனிதனின் உள்ளத்திலே ஒன்று, வெளியே ஒன்று என்று வாழ்க்கைகளை 'இட்டை ஆளுமை' (Double Personality) கொண்டவர்கள் என்று கூறுகின்றோம். இது

நல்ல ஒருங்கிசைவான ஆளுமைக்கு அடையாளமானதல்ல; மாறாக மனிதன் தனக்குள்ளே பிளவுபட்டு வாழுகின்றான் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. இது இரட்டை வாழ்க்கை,

பிற்கும், ஆவிக்குரிய இயல்பிற்கு மிடையே நடைபெறும் போராட்டம் வாழ்வின் இறுதிவரை செல்லக் கூடியது. இதிலே நிலைத்து நின்று போராடுபவர்கள்தான் நிலைவாழ்வைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இன்றைய மதம் சார்ந்த செயற்பாடுகளும் பக்தியை மையப்படுத்தியதாக மேலோட்டமானதாக அமைகின்றது இதனால் மனிதனின்

றான். வாழ்வைப் பற்றிய புரிதல் இல்லாமல் உலகில் தேவைகளை நிறைவு செய்து இன்பமாக வாழ்ந்தால் போதும் என்ற மயக்கத்தில் சுயநலத்தோடு, சுய இன்பத்தை தேட முனைப்புக் காட்டுகின்றான். மனிதன் தன்னை உணர்வதும், தன் வாழ்வின் நோக்கத்தை புரிந்து கொள்வதும் இன்றைய சூழலில் முக்கியமானதாகும்; தன்னைப் பற்றிய தன் வாழ்க்கையைப் பற்றிய சுய சோதனையும், சுய ஆய்வும் தேவைப்படுகின்றது. கால நிரோடத்தோடு அடித்துச் செல்லப்படும் வாழ்க்கை இறுதியில் அழிவையே கொண்டுவரும். உலகத்தைப் பற்றி, விஞ்ஞான வளர்ச்சி பற்றி, தொழில் நுட்ப முன்னேற்றம் பற்றிய அறிய ஆவல் கொள்ளும் மனிதன், தன்னைப்பற்றி எவ்வளவு அறிந்து வைத்திருக்கிறான் என்பது கேள்விக் குறியே! சுயமாக சிந்தித்து தன் வாழ்வை மதிப்பீடு செய்யும்போதே விழிப்புணர்வு அடையலாம். இதிலே இன்றைய சமூகத்தின் தீமைகளின் அச்சுறுத்தலுக்கு, அழுத்தங்களுக்கு பரிந்து இரையாகிப் போகாமல் லிருக்க தனக்குள்ளே விழித்திருப்பது அவசியமாகும். சுயத்திலே தன்னுணர்வு தேவை; 'உன்னை அறிந்தால் உலகத்தில் பேராடலாம்' என்ற கவிஞரின் வரிகள் காலத்திற்கு பொருத்தமானதாகும். தனது மனத்திற்குள்ளே இடம்பெறும் தூண்டுதல்கள், பிளவுகள், போராட்டங்கள் மட்டில் விழிப்புணர்வு பெறும்போதே இறையணுவை மேலோங்க வழிமுறைகளைத் தேடலாம். இல்லையெனில் மிருக உணர்வுகள் வழித்துக் கொண்டு அவனை வழிநடத்தும். இத்தகைய போராட்டங்களின் விளைவே நாம் இன்று சந்திக்கும் கலாச்சார சீரழிவுகளாகும் என்பதை உணர்வதில் அவசியமாகின்ற பக்தியும், மதங்களும், சடங்குகளும் இத்தகைய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தாமல் ஒரு ஆழமான ஆன்மீகம் நோக்கிய பயணமே சமூகத்தின் தீமைகளை எதிர்கொள்ளக் கூடிய வலிமையைத் தரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

வளரப் பார்க்கின்றதே!

அதாவது உண்மைத்தன்மில்லாத வேஷம் நிறைந்த வாழ்க்கை என்று கூறலாம். மனிதனுடைய ஆன்ம தன் இறைவன் வாழும் இடமாக, மனச்சாட்சியாக நாங்கள் நம்புகின்றோம். இந்த ஊனியல்பும் (மிருகம்) ஆவிக்குரிய இயல்பும் (மனிதன்) ஒருங்கே ஒரு மனிதனில் செயல்படுவதாக தாய் பவுல் குறிப்பிடுகின்றார். ஊனியல்பு ஒரு மனிதனில் மேலோங்குகின்ற போது அவனை வெயல் உடல் சார்ந்த உணர்வுகளால் தூண்டப்பட்டு செயல்கள் எல்லாம் அழிவைக் கொண்டு வருவையாக உள்ளது. இன்று இறையணுவை அருகிப் போவதால், மதங்களும் சடங்குகள் சார்ந்தவையாக மாறி விட்டதால் உலகம் சார்ந்த தேவைகளை மனிதனின் வாழ்வில் முன்னுரிமை பெறுகின்றன. மனிதனுக்குள்ளே உணர்ந்திருக்கும் ஊனியல்

அகத் திணுள்ளே உணர்ந்திருக்கும் ஆவிக்குரிய செயல்பட தடைகள் ஏற்படுகின்றன. ஊனியல்பின் தூண்டுதல்கள் வழித்துக் கொண்டதன் விளைவாகவே இன்று சமூகத்தில் உள் பிறழ்வு சார்ந்த செயல்கள் அரங்கேறுகின்றன. 'கடவுள் தின்று மிருகம் வளரப்பார்க்கும் நிலை தோன்றியுள்ளது எனலாம்.

தன்னுணர்வே இன்றைய தேவையாகும்!

இன்றைய மனிதன் ஒரு மாயைக்குள் வாழ்ந்து வருகின்றான் என்பதுதான் உண்மை. நிரந்தர மற்ற வற்றை நிரந்தரம் என நினைத்து வாழத்தலைப்படுகிறான். இவ்வுலக வாழ்வில் எப்படியாவது வாழ்ந்து விட்டுப் போகலாம் என நினைக்கின்

தமானதாகும். தனது மனத்திற்குள்ளே இடம்பெறும் தூண்டுதல்கள், பிளவுகள், போராட்டங்கள் மட்டில் விழிப்புணர்வு பெறும்போதே இறையணுவை மேலோங்க வழிமுறைகளைத் தேடலாம். இல்லையெனில் மிருக உணர்வுகள் வழித்துக் கொண்டு அவனை வழிநடத்தும். இத்தகைய போராட்டங்களின் விளைவே நாம் இன்று சந்திக்கும் கலாச்சார சீரழிவுகளாகும் என்பதை உணர்வதில் அவசியமாகின்ற பக்தியும், மதங்களும், சடங்குகளும் இத்தகைய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தாமல் ஒரு ஆழமான ஆன்மீகம் நோக்கிய பயணமே சமூகத்தின் தீமைகளை எதிர்கொள்ளக் கூடிய வலிமையைத் தரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

உரசல் தொடரும்....

பற்றே துண்பத்திற்கு... 3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எந்தப் போரிலும் அவரால் ஈடுபாட்டோடு சண்டையிட முடியவில்லை. தோல்விகளை அடைய ஆரம்பித்தார். மேலும் தான் வீட்டிற்கு வெளியே செல்லும்போது தன் வேலைக்காரர்கள் யாராவது கோபப்பையை தட்டிவிட்டு உடைத்து விடுவார்களோ என்று எண்ண ஆரம்பித்தார். அவர்கள் மீது தேவையற்ற விதத்தில் கோபம் பட ஆரம்பித்தார். கோபம் உடைந்துவிடுமோ என்ற எண்ணம் அவருக்குள் பய உணர்வை ஏற்படுத்தியது. இந்தப் பயம் அவருக்கு மகிழ்ச்சியின்மையைக் கொண்டு வந்தது. இவ்வாறு ஒரு வெள்ளிக் கோப்பையின் மீதான பற்று. அவரது ஒட்டுமொத்த வாழ்வையும் பாதித்தது. ஒருநாள் ஆற அமர்ந்து தன் வாழ்க்கை மோசமாக மாறுவதற்கு என்ன காரணம் என்று யோசித்தார். சாமுராய் வெள்ளிக் கோப்பையின்மீது இருந்த பற்றை என்பதை உணர்ந்தார். அதைக்கீழ் போட்டு உடைத்தார். பழையபடி வீரமிக்க மகிழ்ச்சியான மனிதன் ஆனார். இவ்வாறு பொருட்களின் மீதான பற்று பயத்தைக் கொண்டு வருகிறது. இந்தப் பயம் மகிழ்ச்சியின்மையைக் கொண்டு வந்து விடுகின்றது. காரணம், பயமும் மகிழ்ச்சியும் சேர்ந்து இருக்க முடியாது.

உ) பற்று உண்மையைப் பார்க்க விடாமல் நம் கண்களை மறைத்து விடுகின்றது. இரண்டு பெண்மணிகள் சந்தித்தப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு பெண் அடுத்த பெண்ணைப் பார்த்து, சில மாதங்களுக்கு முன்பு உன் மகளுக்குத் திருமணம் பண்ணி வைத்தாயே. அவள் இப்போது எப்படி இருக்கிறாள்? என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், அவள் ரொம்பக் கொடுத்து வைத்தவள். அவளுக்குக் கிடைத்திருக்கிற கணவர் மிகவும் அருமையானவர். எங்கு சென்றாலும் அவளை அழைத்துச் செல்கின்றார். காலையில் சீக்கிரமே எழுந்து அவளுக்குத் தேநீர் தயார் செய்து கொடுக்கின்றார். தன் குடும்பத்தில் அவள் ஒரு முக்கியமான அங்கம் என்பதை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறார். எல்லா முடிவுகளையும் அவளிடம் கலந்து ஆலோசித்த பிறகே எடுக்கிறார். தன் பெற்றோருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்தைவிட அதிகமான முக்கியத்துவத்தை இவளுக்குத் தருகிறார். மொத்தத்தில் அவளை பூப்போலத் தாங்குகின்றார் என்று பெருமையாகச் சொன்னார். அடுத்ததாக கேள்வி கேட்ட பெண்மணி அதே மண மேடையில் உன்னுடைய மகனுக்கும் திருமணம் பண்ணி வைத்தாயே. அவன் எப்படி இருக்கிறான்? என்று கேட்டபோது அம்மணி கோபத்துடன் அவன் கிடக்கிறான் சரியான பொண்டாட்டி தாசன். பெண்டாட்டிய தாங்குதாங்குன்னு தாங்குறான். அவனுக்கு பெண்டாட்டியே கதின்னு கிடக்கிறான். எதச் செய்தாலும் அவதான் பெரிய அறிவாளி மாதிரி அவன்கிட்டே கேட்கிறானேயொழிய எங்ககிட்ட ஒரு வார்த்தைகூட கேட்கிறதில்லை. எங்கே போனாலும் அவளைக் கூட்டிட்டு போறான். காலையில் ஆறு மணி வரை அவன் மனைவி படுக்கையில் படுத்துத் தூங்கிறான். ஆப்பளை இவன் எந்திரிச்சு 10 போட்டுக் கொடுக்கிறான். இந்த அநியாயத்தை எங்காவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமா? என்று புலம்பித் தீர்த்து விட்டாராம். தன்னுடைய மகளுக்கு இன்னொரு ஆண் செய்த அதே காரியத்தைத்தான் இவர் மகன் இன்னொரு பெண்ணுக்குச் செய்தார். ஆனால் மகனின் மீதிருந்த பற்றின் காரணமாக அவரால் இரண்டையும் சரிசமமாகப் பார்க்க முடியவில்லை.

யான பொருள்களைத் தன்னோடு இழுத்துக் கொண்டு வந்துகொண்டிருந்தது. இதைக் கண்ட நண்பர்கள் ஏதாவது விலை மதிப்புள்ள பொருள் மிதந்து வந்தால் அதை நீந்திச் சென்று எடுத்து வந்தனர். அப்போது கம்பளி மூட்டை ஒன்று மிதந்து வருவதை நண்பர்கள் கண்டார்கள். ஒருவன் டேய் கம்பளி மூட்டை மிதந்து வருகின்றது. நான் சென்று அதை இழுத்துக் கொண்டு வருகின்றேன். என்று சொல்லி நீந்திச் சென்று அதை இழுக்க முயற்சித்தான் அவனால் முடியவில்லை. மாறாக அவனும் ஆற்றோடு இழுத்துச் செல்லப்பட வேண்டிய நிலை. கரையிலிருந்த நண்பன் சப்தமாக டேய் கம்பளியை இழுக்க முடியவில்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. அதை விட்டுவிட்டு நீ பத்திரமாகக் கரைக்கு வா என்றான். அதற்கு அவன் இது கம்பளி

இல்லை, கரடிக்குட்டி இப்பொழுதுதான் நான் அதை விட்டுவிட்டேன். ஆனால் அது என்னைப் பிடித்துக்கொண்டது. என்றானாம். இதைப்போலத்தான் நாமும் பற்றின் காரணமாக பல வேளைகளில் வாழ்வு வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றோம். பற்றுக் கொண்ட நபர்களையும் பொருள்களையும் தக்க வைப்பதற்காக பல்வேறு தீமைகளைச் செய்ய நாம் தயங்குவதில்லை. உதாரணமாக ஒரு நபர்மீது பற்றுக்கொண்டு வாழும்போது அந்த நபர் ஒரு சில தவறான காரியங்களைச் செய்ய நம்மைக் கேட்கின்றபோது அந்த நபரின் உறவைத் தக்கவைப்பதற்காக அந்தத் தவறான காரியங்களைச் செய்ய ஆரம்பிக்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு தீமைகளுக்குக் காரணமான பற்றுக்கு மாற்று மருந்ததான் சரணாகதி. இதை விளக்குவதே அடுத்த கட்டுரை.

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் ஆற்றிய உரைகளிலிருந்து...

- * இக்காலத்தில் இடம்பெறும் கிறிஸ்தவர்க்கெதிரான அடக்குமுறைகள், திருஅவையின் முதல் நூற்றாண்டுகளில் நடந்ததைவிட அதிகக் கொடுமையான இருக்கின்றன. அந்த சகாப்தத்தைவிட இக்காலத்தில் அதிகமான கிறிஸ்தவர்கள் மறைசாட்சிகளாக உயிரிழக்கின்றனர்.
- * கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இயேசுவின் வழியைத் தயார் செய்ய வேண்டும். உண்மையைத் தெளிவாக உய்த்துணர வேண்டும். நம் இதயங்களிலும், பற்றின் ஆன்மீகங்களிலும் இறைவன் வளரும்படியாக நம்மை நாம் தாழ்த்த வேண்டும்.
- * கிறிஸ்தவர்களிடையே நிலவும் பிரிவுகள் உலகில் பெரும் எதிர்சாட்சியாக உள்ளன.
- * இறைவழிபாடு, பயண வழிபாட்டால் ஈடுகட்டப்படும் போது பாவத்தின் பாதை ஒருவரின் சொந்த ஆதாயங்களுக்கு வழி திறக்கிறது. ஒருவர் இறைவனை வழிபடாமல் இருக்கும்போது வஞ்சகச் செயல்களிலும் வன்முறைகளிலும் வாழும் மனிதரைப் போன்று தீமையை வழிபடுபவராக மாறுகிறார்.
- * பிறர் உடைமையை அநியாயமாய் பறித்துக் கொள்பவர் இறுதியில் அவரே இழப்பவராக இருப்பார். ஏனெனில் அவரிடம் குறைபடும் கருணைக்கு அவரே பலியாகி விடுவார்.
- * தீப்பிடுகிறவர் தவறு செய்கிறார். குழம்பிப் போய் இருக்கிறார். தோல்வியடைந்தவராக மாறுகிறார். ஏனெனில் ஒரே நீதிபதியாக இருக்கும் இறைவனின் இடத்தை அவர் எடுத்துக் கொள்கிறார்.
- * வயிற்றுப் பசியோடு மனிதருக்கு மற்றுமொரு பசி இருக்கின்றது. அது வாழ்வதற்கான பசி, அன்புக்கான பசி, பேரின்ப வாழ்வுக்கான பசி, இந்தப் பசியை, சாதாரண உணவினால் போசுக் முடியாது. இறைவனின் உணவே உண்மையிலே திருப்திப்படுத்த வல்லது.

